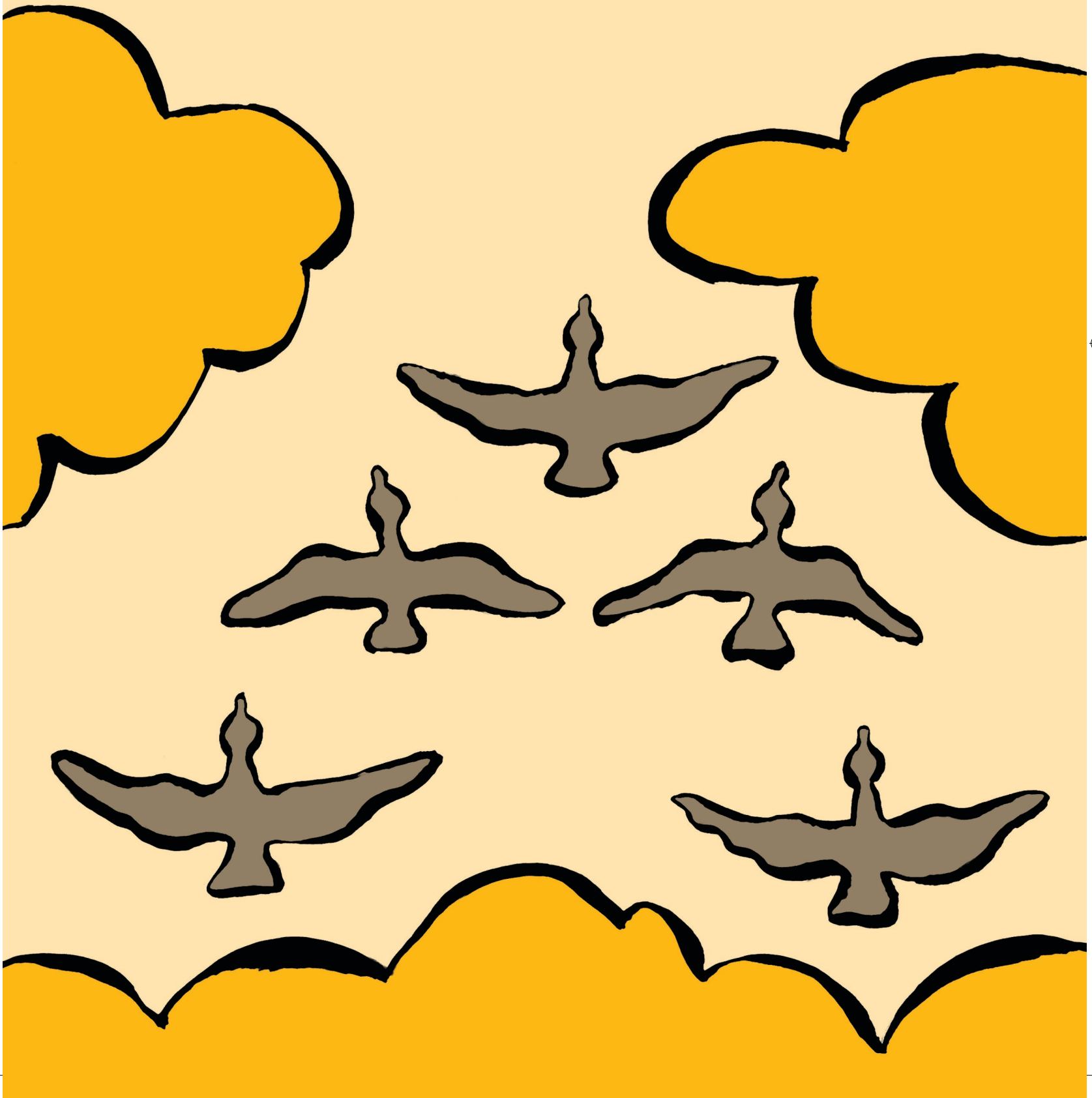
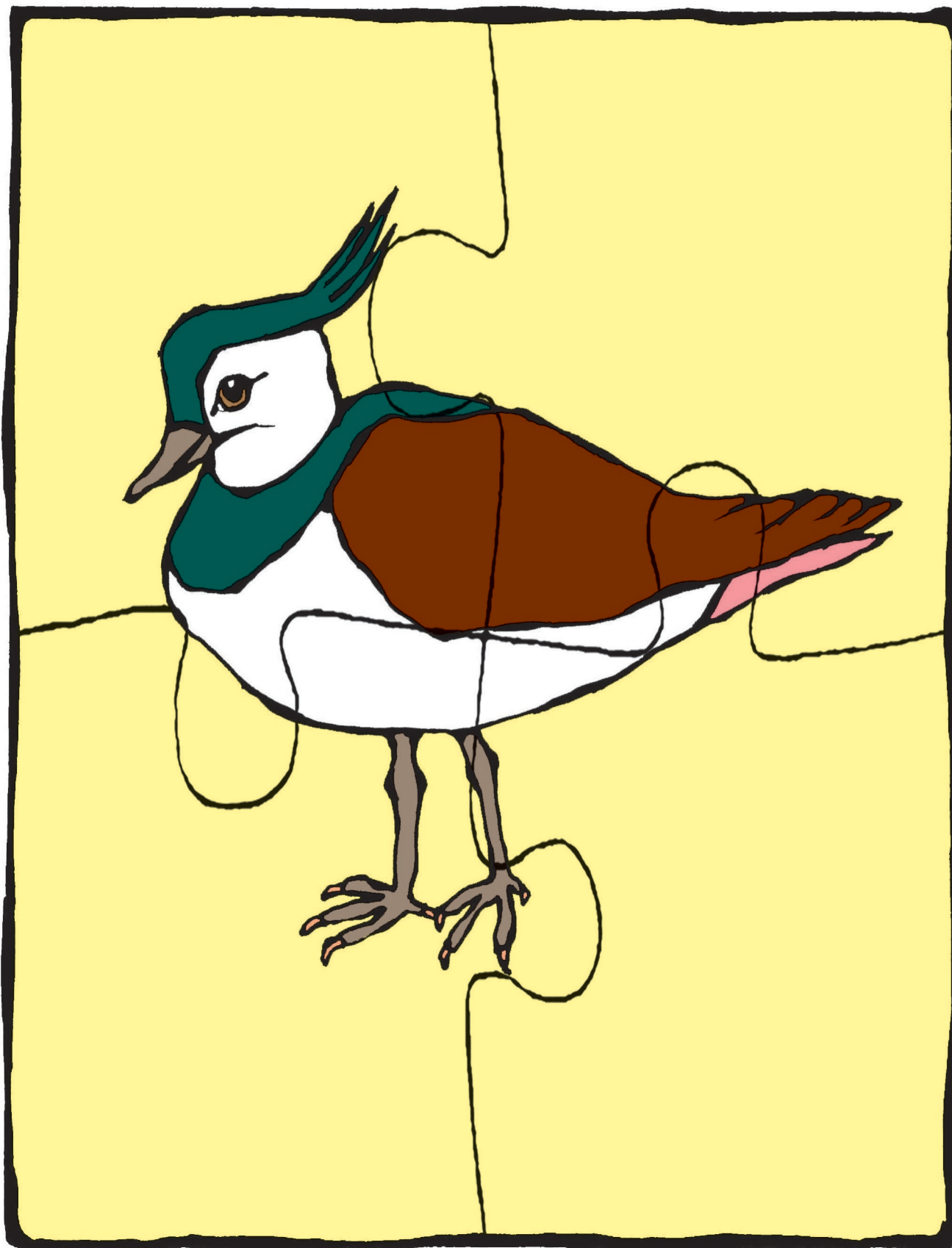

A madarak vándorlása

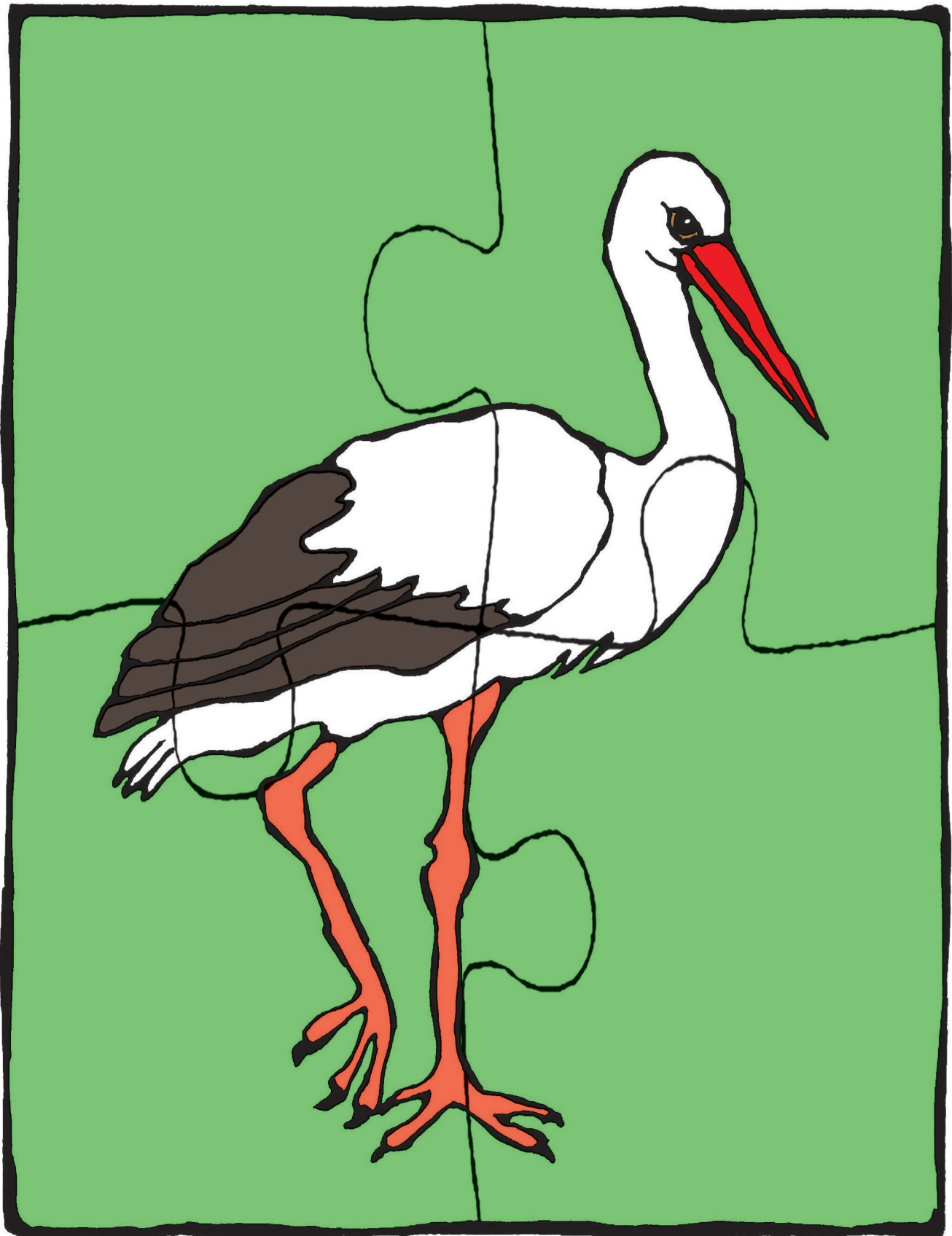

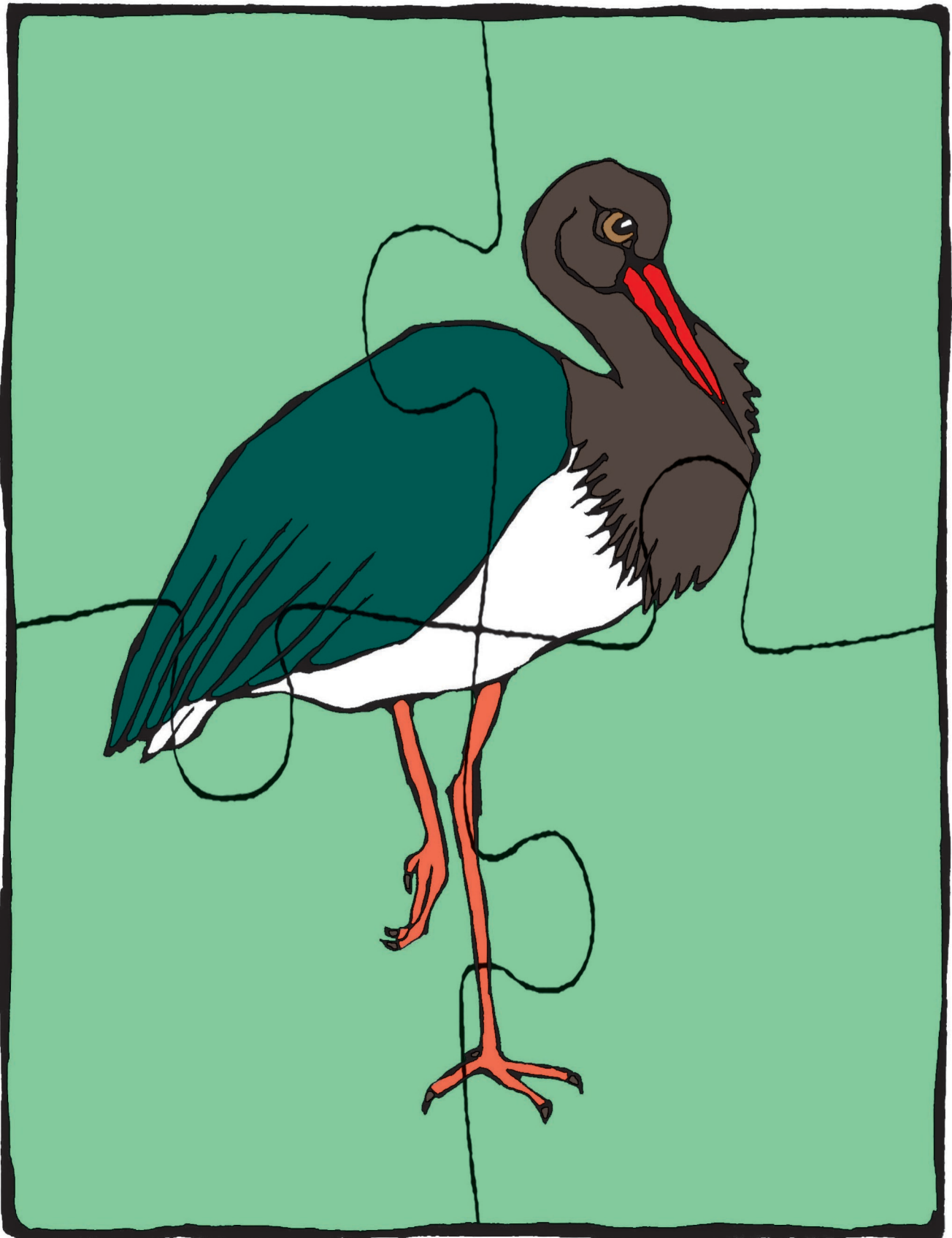
D1 – PUZZLE

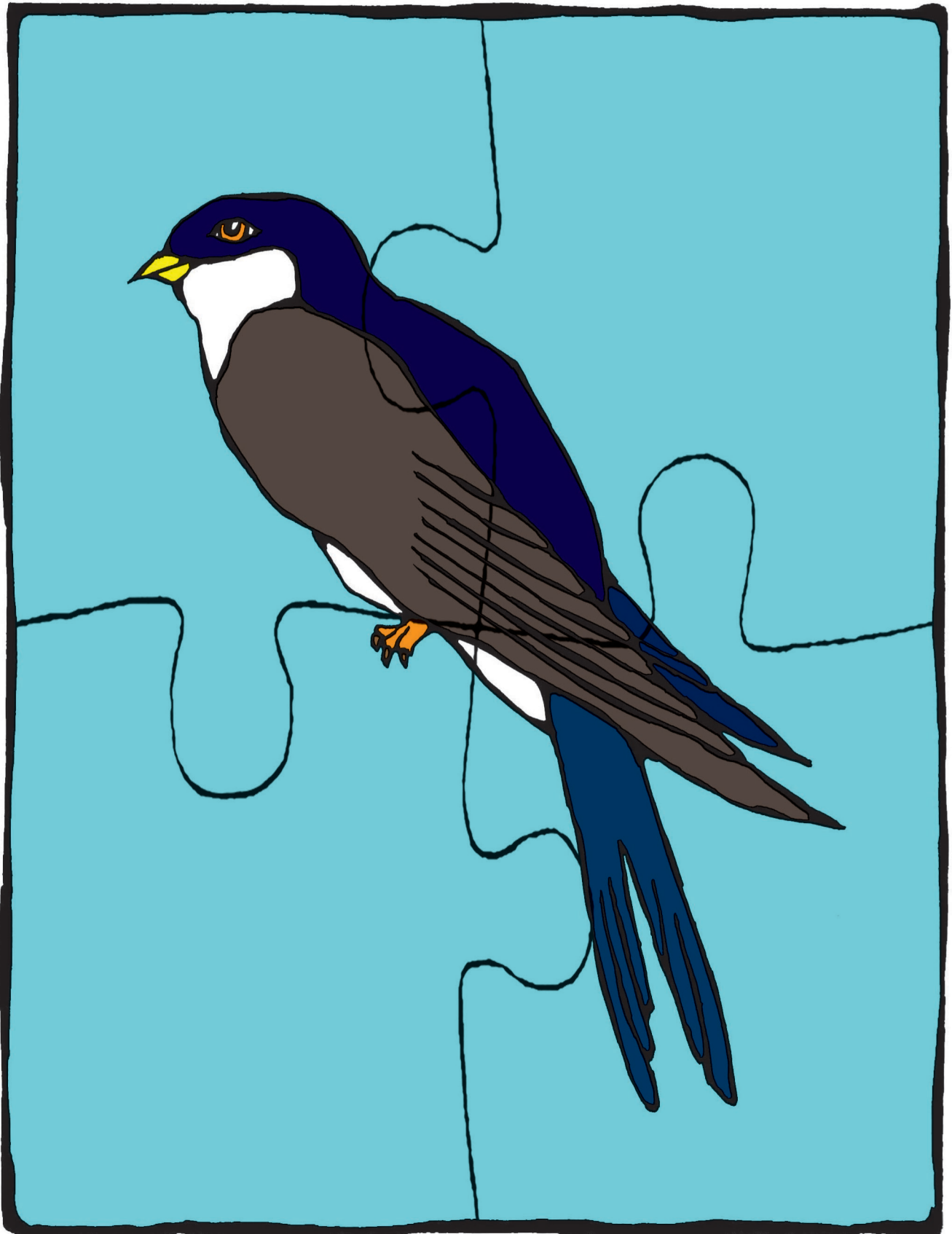

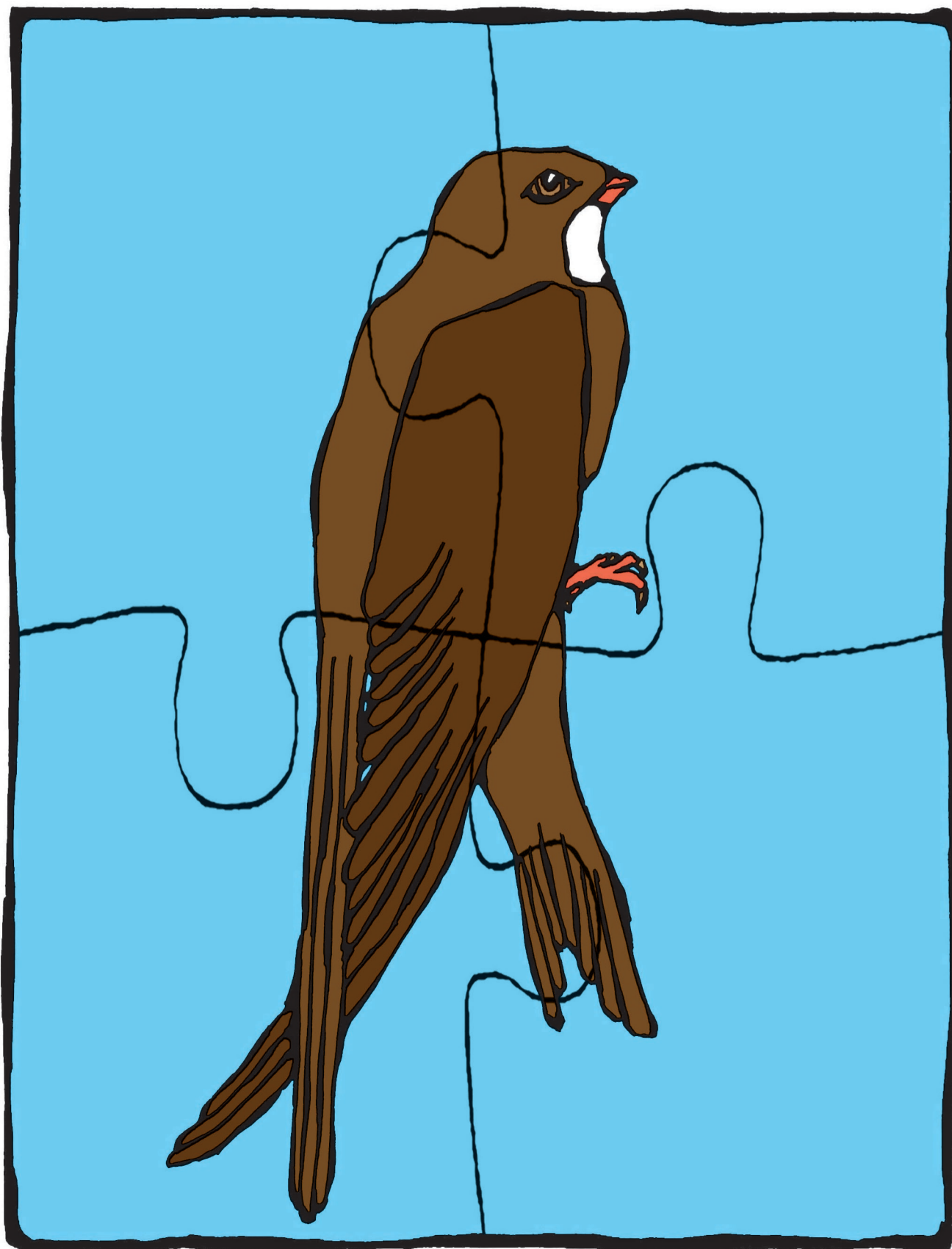

D2 – A SZÖVEG**Költöznek a fecskék**

– Olyan szomorú a teljesen üres fészket látni! – mondja Klári rosszkedvűen, és becsukja a fészerajtót.

Pedig mindent kijavítottak, sőt még meg is nagyobbították! – jegyzi meg Márk, aki mindig a dolgok gyakorlatias oldalát nézi.

– Arra lennék kíváncsi – kezdi újra Kári –, vajon miért mentek el, és egyáltalán hová.

– Én tudom, hogy minden évben elmennek, és a következő évben visszatérnek, csak azt nem értem, hogyan tudják megtalálni az útvonalat – mondja a kislány tétován.

– De jó lenne, ha visszajönnének! – sóhajt Klári. – Az lenne a legjobb, ha a mi fecskéink jönnének vissza!

– Menjünk, keressük meg Jakabot! – javasolja Márk. – Ő mindent tud a virágokról és az állatokról is. Biztosan meg tudja magyarázni nekünk a fecskék vándorlását!

Márk és Klári az üvegházban találják meg Jakabot, aki éppen a cserepekkel és a virágfölddel foglalatoskodik. A kertész nem bőbeszédű ember, de azért a gyerekek kérdéseire mindig szívesen válaszol. Most is meghallgatja őket, s belefog a magyarázatba:

– A fecskék azért költöznek el ősszel, mert a rovarok, amelyekkel táplálkoznak, eltűnnek. Ezért, hogy éhen ne haljanak, a meleg országokba kell repülniük, ahol mindig van bőségesen enni való számukra.

– Néhány napja még a villanydróton üldögéltek, indulásra készen – mondja Klári. – Ki tudja, ott vannak-e még?

– Nem, én láttam, hogy nincsenek ott – feleli Márk.

A két gyerek elgondolkodva áll.

Klári hirtelen felkiált:

– Nézzétek! Éppen most vonul el felettünk egy egész fecskeraj! Éppen most mennek el! Isten veletek, kedves fecskék! Viszontlátásra jövőre! Viszontlátásra!

